

Миннатдорлик ҳисси

16:28 / 19.04.2017 2792

Ичимда чинакам шукрона ҳисси уйғонди. Ҳозиргина биз суҳбат қилган кишининг беморлигида бошидан кечган ҳиссиётлар таъсир қилаётганди:

“Операция столидан яқнда чиққанман, ҳамма тарафим чандиб ташланган. Бир пиёла сув сўраб шифокорга ялинаяпман, аммо иложи йўқ экан. Ўша маҳал бор-будимни — ҳовли-жойу, машинамни бир пиёла сув эвазига алмаштиришга тайёр эдим”, — дейди суҳбатдошимиз қўлидаги чойни мароқ билан симирар экан.

Яширмай айтаман, ўзим қачон хатога йўл қўйган бўлсам, уларнинг барига ношукурлик сабаб бўлган. Қизиқ томони ўзимиз бир мурувват қилсак, ундан билиб-билмай бемисл миннатдорчилик умид қиламиз. Аммо ўзимиз Яратганнинг бизга берган неъматларига шукрона қилишни унутиб қўямиз.

Шу замоннинг гапи, яқинларимиздан бирининг телефонига пул ташласак, ундан раҳмат кутамиз. Бир танишим байрам баҳона турмуш ўртоғига гул олиб боргани, қанча шодлик билан топширгани, аммо унга беэътибор қарагани учун хафа бўлганини гапириб қолди. Яъни хотини гулни олиб, дераза олдига қўяди. Қайта-қайта миннатдорчилик билдирмайди. Оқибатда ёш келин-куёв орасидаги муносабатга дарз кетишига оз қолган...

Бу каби мисолларни кўплаб келтириш мумкин. Аммо нега ўзимизга-ўзимиз савол бермаймиз, Яратганнинг бизга берган неъматларига нақадар шукрона келтираяпмиз? Агар шу саволга виждонан жавоб қидириб кўрсак, ҳаловат топармидик!?

Кўзларимиз соғлом, ёруғ дунёни кўраяпмиз. Лекин бу ҳақда деярли ўйлаб кўрмаймиз ҳисоб. Қанча кўзи ожизлар фарзандлари, набиралари — оиласини бир бора кўриш илинжида ҳаёт кечираяпти. Дунё улар учун бир умрлик зулмат. Бир неча соат электр токи бўлмаса, беҳаловат бўлиб ҳеч жойга сиғмай қоламиз. Шукрона қаерда?!

Эшитаяпмиз — гап-сўзлар, чиройли мусиқалар, қушлар чуғури. Мақсадини қоғозга ёзиб бериб, суҳбатлашаётганлар борлиги ҳаммамизга аёнку. Бу каби тили чиқмай қолганлар-чи...

Санаб адоғига, шукрона қилиб сўнгига ета олмаймиз аслида. Бемалол бориб ҳожат ушатиб келаётганимиз минг қатла шукрга татийди. Шу ишни сунъий амалга ошираётганлар, меъёрий ҳаётни орзулаб яшаётганлар борлиги ҳақиқат-ку ахир!

Зеро, муқаддас китобларда ҳам иймоннинг ярми шукр бўлса, ярми сабр эканлиги баён қилинган. Бир бесабр дўстимиз тезроқ ва кўпроқ бойиш ниятида хорижга йўл олганди. Унинг ўзи қанча машаққатлар кўриб, оиласини ҳам минг бир мусибатга қолдириб Ватанга қайтганига гувоҳ бўлдик.

Ниятимиз ҳеч биримизни миннатдорлик ҳисси, шукрона туйғуси сира тарк этмасин. Ўзи адаштирмасин!

Азиз НОРҚУЛОВ,

журналист